

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/51/2013
Identifikačné číslo spisu:	8012200224
Dátum vydania rozhodnutia:	10.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8012200224.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a z členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobcu: Krajská prokuratúra Prešov, so sídlom Masarykova č. 36, Prešov, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov (pôvodne: Katastrálny úrad v Prešove, Konštantínova č. 6, Prešov), za účasti: 1/ S. A., bytom M. č. XX, S., právne zastúpený JUDr. Michalom Fecilákom, advokátom v Prešove, so sídlom Jesenná č. 8, 2/ LECRAST, s.r.o., (predtým pod obchodným menom: Lecra, spol. s r.o.), so sídlom Giňovská č. 15, Čaňa, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. V 2/2010/Mi zo dňa 24. februára 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/35/2012-69 zo dňa 18. decembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/35/2012-69 zo dňa 18. decembra 2012, p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

I.

Predmet konania

Krajský súd v Prešove rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol žalobu prokurátora o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. V 2/2010/Mi zo dňa 24. februára 2010 o zamietnutí odvolania účastníka 2/ a potvrdení prvostupňového rozhodnutia č. V 3335/2009-MŠ zo dňa 11. januára 2010, ktorým Správa katastra Prešov z dôvodu podľa § 31b písm. b/ zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „katastrálny zákon“) zastavila konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkom 1/ ako predávajúcim a účastníkom 2/ ako kupujúcim.

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na to, že z administratívneho spisu žalovaného nesporne vyplynulo, že písomným podaním S. A. z 13. novembra 2009, bol správe katastra dňa 25. novembra 2009 doručený návrh na vykonanie záznamu vo vzťahu ku kúpnej zmluve z dôvodu odstúpenia od kúpnej zmluvy uzavretej dňa 15. júla 2009. Prílohou tohto podania bolo odstúpenie od kúpnej zmluvy, ku ktorému došlo dňa 28. augusta 2009. Listina obsahuje podpisy Z. S. (za spoločnosť LECAST, s.r.o.) a S. A., ktoré boli overené N. S., pracovníčkou poverenou notárom JUDr. Vladimírom Cuchtom a kópia tejto listiny bola osvedčená dňa 9. novembra 2009 povereným pracovníkom notárky JUDr. Ivety Andrášovej. Účastníci kúpnej zmluvy uzavretej dňa 15. júla 2009, teda odstúpili od tejto kúpnej zmluvy.

Krajský súd v súvislosti s tvrdením žalobcu, že správne orgány vo veci rozhodovali o otázke, ktorá nepatrila do ich kompetencie, pretože mali konanie prerušiť, poukázal na to, že z ustanovenia § 22 ods. 5 katastrálneho zákona aplikácia ustanovenia § 29 Správneho poriadku v katastrálnom konaní neprichádza do úvahy, pretože katastrálny zákon má osobitnú úpravu prerušenia konania o návrhu na vklad upravenú v §31a.

Krajský súd zdôraznil, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie dňa 11. januára 2010 a podanie účastníka konania 2/ datované dňa 11. januára 2010 podľa pečiatky správy katastra bolo správe katastra doručené až dňa 12. januára 2010, teda až po vydaní rozhodnutia správy katastra o zastavení katastrálneho konania. Prílohou tohto podania bola aj dohoda o zrušení odstúpenia od kúpnej zmluvy, kde ani jeden z účastníkov nepoprel, že dňa 28. augusta 2009 sa dohodli na odstúpení od predmetnej kúpnej zmluvy s tým, že kúpna zmluva sa zrušuje od počiatku. Z predloženej listiny však vyplynulo, že na jej základe sa predávajúci a kupujúci dohodli, že odstúpenie od kúpnej zmluvy z 28. augusta 2009 sa touto dohodou zrušuje a kúpnu zmluvu zo dňa 15. júla 2009, považujú za platnú a účinnú.

K tvrdeniu žalobcu, že správne orgány sa týmto podaním účastníka 2/, mali dôsledne zaoberať, krajský súd uviedol, že pre správny orgán druhého stupňa bol rozhodujúci skutkový stav, ktorý bol v čase vydania prvostupňového rozhodnutia. V čase vydania rozhodnutia medzi účastníkmi katastrálneho konania bolo nesporné, že od kúpnej zmluvy zo dňa 15. júla 2009 odstúpili.

Krajský súd dal za pravdu žalovanému v tom, že z ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) je zrejme, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Z odstúpenia od zmluvy nevyplýva iná dohoda a žalobca ani netvrdí, že na predmetnú vec sa vzťahuje iný právny predpis.

Krajský súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu, že správne orgány porušili Správny poriadok nepostupovaním podľa § 32 ods. 1, predovšetkým ustanovenie § 33 ods. 2, pretože takýto záver z ustanovenia § 31b písm. b/ katastrálneho zákona v žiadnom prípade nevyplýval. Katastrálny zákon v ustanovení § 31b písm. b/ upravuje, že konanie o návrhu na vklad sa zastaví, ak účastník konania odstúpil od zmluvy pred vydaním rozhodnutia o návrhu na vklad. Vzhľadom na overené podpisy účastníkov kúpnej zmluvy a overenú kópiu odstúpenia od zmluvy, správa katastra nemala žiadne pochybnosti o tom, že účastníci kúpnej zmluvy platne od kúpnej zmluvy odstúpili. Krajský súd zdôraznil, že zastavenie konania je taxatívne upravené v § 31b katastrálneho zákona, a teda nemožno súhlasiť so žalobcom, že správa katastra pred vydaním rozhodnutia o zastavení konania mala dať možnosť účastníkovi konania obchodnej spoločnosti Lecra, spol. s r.o., aby sa vyjadrila k podkladu rozhodnutia. Správa katastra v žiadnom prípade nerozhodovala o tom, či účastníci konania platne odstúpili od zmluvy, akceptovala ich písomné podanie, že od zmluvy odstúpili a prípadné riešenie tejto otázky tak, ako uviedol žalobca, patrí do kompetencie súdu. (Krajský súd dodal, že toto právo účastníci katastrálneho konania aj využili, čo vyplynulo z uznesenia Okresného súdu Prešov zo dňa 2. júla 2010, č. k. 28C/73/2001-53 v právnej veci navrhovateľa Lecra, spol. s r.o. proti odporcovi S. A., o určenie vlastníckeho práva, ktoré konanie bolo zastavené.)

Ďalej krajský súd poukázal na zásadu hospodárnosti vyplývajúcu z § 3 ods. 3 tretia veta Správneho poriadku v spojení s § 22 ods. 5 katastrálneho zákona a uviedol, že tzv. „zrušenie“ odstúpenia od kúpnej

zmluvy podľa právneho poriadku Slovenskej republiky nie je možné vzhľadom na právnu úpravu obsiahnutú v § 48 ods. 2 OZ.

Krajský súd zdôraznil aj ustanovenie § 250i ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého súd pri preskúmvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliada len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Tu poukázal i na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa odstránili procesné pochybenia, resp. formálne chyby, ak nemôžu pre účastníka priniesť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V súvislosti s uvedeným konštatoval, že nakoľko „zrušenie“ odstúpenia od zmluvy právny poriadok nepripúšťa, nebolo možné v predmetnej veci ani prípadné nové rozhodnutie vo veci.

Krajský súd preto dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby bolo v súlade so zákonom a žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobcom bola krajská prokuratúra a žalovaný zo zákona nemal nárok na náhradu trov konania a nárok na náhradu trov konania nemali ani pribratí účastníci konania.

II.

Stručné zhrnutie odvolacích dôvodov žalobcu

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie a žiadal ho zmeniť tak, že rozhodnutie žalovaného sa zrušuje a vracia na nové konanie.

Žalobca zdôraznil, že dôvodom na využitie dozorových prostriedkov prokurátora bol nesprávny procesný postup správneho orgánu a následné nezákonné rozhodnutie tak prvostupňového ako aj druhostupňového správneho orgánu v tejto fáze katastrálneho konania.

V odvolaní uviedol, že druhostupňový správny orgán preskúma rozhodnutie v celom rozsahu, dokonca aj nad rámec odvolania (§ 59 ods. 1 správneho poriadku), teda druhostupňový správny orgán nie je viazaný skutkovým stavom zisteným v prvostupňovom konaní a ani jeho hodnotiacim stanoviskom, a teda mal vyhodnotiť listinu doloženú počas konania už aj vzhľadom na dikciu ustanovenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku, ktoré bol povinný aplikovať aj druhostupňový správny orgán za predpokladu, že prvostupňový správny orgán toto procesné právo uprel (ide aj o zásadu jednotnosti správneho konania). Žalobca zdôraznil, že tento názor vyplynul aj z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ/74/2002 zo dňa 26. novembra 2002 - ZR 17/2004 alebo rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7SŽ/110/2002 zo dňa 10. decembra 2002 - ZR 18/2004).

Žalobca sa nestotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa, že správne orgány neporušili ustanovenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku, pretože takýto záver o nutnosti takto postupovať nevyplýva z ustanovenia § 31b písm. b/ katastrálneho zákona. Uviedol, že znenie § 29 ods. 1 Správneho poriadku a znenie § 31a katastrálneho zákona je v tomto prípade obligatórneho prerušenia správneho konania úplne totožné, teda z materiálneho hľadiska je bez významu rozlišovať uvedené zákony v tomto ohľade.

K otázke možnosti posúdenia platnosti odstúpenia od zmluvy katastrálnym orgánom uviedol, že katastrálne orgány (a zvlášť odvolací správny orgán, proti ktorého rozhodnutiu neúspešný protest smeroval) nemohli postupovať zákonne. Krajskému súdu žalobca vytýkal, že sa vôbec nezaoberal hodnotením listiny doloženej v katastrálnom konaní dňa 12. januára 2010 (tzv. dohoda o zrušení odstúpenia od kúpnej zmluvy), od ktorej mal závisieť ďalší procesný postup pre katastrálne orgány. Taktiež sa nezmienil ani o odvolaní účastníka konania 2/, ktoré taktiež obsahovalo spochybnenie platnosti odstúpenia od zmluvy. Tak ako bolo uvádzané v žalobe prokurátora, v prípade otázky majúcej povahu súkromnoprávneho sporu, ktorej zodpovedanie je nevyhnutné pre ďalší postup správneho orgánu, má správny orgán povinnosť dať časový priestor na podanie žaloby na súd namietajúcim účastníkom

správneho konania a následne prerušiť správne konanie v prípade podania žaloby na súd. Tento procesný nedostatok a následné nezákonné rozhodovanie má priamy vplyv na hmotné právo účastníka konania, pretože správny orgán rozhodol o zápise vlastníckeho práva bez toho, aby spoľahlivo vedel, či listina, na základe ktorej sa vykonáva zápis, je listinou platnou. Nakoniec posúdenie tejto otázky nepatrí do kompetencie správneho orgánu, ale do kompetencie súdu.

Na záver žalobca uviedol, že podľa doterajšej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky žaloba prokurátora nesmie pôsobiť šikanózne voči uplatňovaným právam účastníkov správneho konania, resp. podľa § 249 ods. 3 O.s.p. Prokurátor musí dbať o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté. Žalobca tu zdôraznil, že oprávnenie podať protest má prokurátor pri plnení svojich zákonných úloh, pričom je povinný chrániť verejný záujem, ktorý je imanentný pri nezákonnosti, ktorú nachádza pri výkone dozoru nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy. Verejný záujem ustupuje princípu právnej istoty, keďže prokurátor má pri podávaní protestu voči niektorým správnym aktom obmedzenú časovú pôsobnosť, t.j. protest môže podať len do troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia. Keďže v preskúmanom prípade bol protest prokurátora podaný na základe zistení z previerky zákonnosti vykonanej prokurátorom a na základe doterajších skúseností s rozhodovacou praxou Katastrálneho úradu v Prešove, ktorá je odrazom preskúmaného rozhodnutia a konania, mal za to, že žaloba prokurátora bola podaná dôvodne. Dodal, že v aplikačnej praxi boli identifikované aj prípady, že nezákonnosť spôsobená správnym orgánom mohla byť na prospech účastníkom konania, pričom neexistuje subjekt, ktorý by hájil verejný záujem, a teda aj zákonnosť. V týchto prípadoch je opatrenie prokurátora jediným účinným prostriedkom na odstránenie tohto stavu. Rozhodovanie súdov v týchto zdanlivo bezvýznamných súdnych konaniach za účasti prokurátora, zakladá veľmi osožnú a predvídateľnú rozhodovaciu prax aj pre rozhodovanie a správanie sa správnych orgánov, a tým vytvára prevenciu pred nezákonnosťou, ktorá môže mať aj trestnoprávne následky.

III.

Stručné zhrnutie vyjadrenia žalovaného k odvolaniu žalobcu

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zotrval na závere, s ktorým sa stotožnil aj súd prvého stupňa, že pre odvolací správny orgán je rozhodujúci skutkový stav, ktorý bol v čase vydania prvostupňového rozhodnutia, preto listina zaslaná po vydaní prvostupňového správneho rozhodnutia o zastavení konania, nemôže byť ako podklad rozhodnutia posudzovaná v odvolacom konaní. Uviedol, že účelom odvolacieho konania je iba preskúmanie rozhodnutia orgánu prvého stupňa, nie nahrádzanie prvostupňového konania, tzv. dohoda o zrušení odstúpenia bola doručená osobne na správu katastra dňa 12. januára 2010, pričom správa katastra vydala rozhodnutie o zastavení konania dňa 11. januára 2010. Žalovaný zdôraznil, že z uvedeného vyplynulo, že správa katastra sa nemohla zaoberať listinou, ktorú predložil účastník až po vydaní rozhodnutia. Odvolací správny orgán sa listinou zaoberal, ale vyhodnotil „dohodu o zrušení odstúpenia od zmluvy“ v odvolacom konaní ako právne neúčinnú, nespôsobilú obnoviť pôvodný záväzkový vzťah, vyplývajúci z kúpnej zmluvy zo dňa 15. júla 2009. Správny orgán vychádzal z právneho záveru, že ak došlo dňom 28. augustom 2009, keď účastníci dohodu o odstúpení od zmluvy podpísali (čím si vzájomne svoj prejav vôle od zmluvy odstúpiť aj doručili), k zrušeniu zmluvy od začiatku podľa § 48 ods. 2 OZ, nebolo už možné dohodou tieto účinky zrušiť a „obnoviť“ zrušenú zmluvu.

K námietke žalobcu o neakceptovaní jeho argumentu, že správne orgány porušili § 33 ods. 2 Správneho poriadku, žalovaný uviedol, že v zmysle § 22 ods. 5 katastrálneho zákona sa v konaní o návrhu na vklad uplatňuje správny poriadok subsidiárne. V konaní o návrhu na vklad vecného práva k nehnuteľnosti platí špeciálna právna úprava zastavenia konania podľa § 31b katastrálneho zákona, odchylná od všeobecnej právnej úpravy správneho konania a dôvody zastavenia konania sú vymedzené taxatívne. Žalovaný sa preto stotožnil s argumentáciou krajského súdu, v zmysle ktorej v danom prípade postup podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku nevyplýval z katastrálneho zákona.

Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že súd sa vôbec nezaoberal hodnotením listiny doloženej v katastrálnom konaní dňa 12. januára 2010 (tzv. dohoda o zrušení odstúpenia), od ktorej mal podľa žalobcu závisieť ďalší procesný postup pre katastrálne orgány (ktoré mali dať namietajúcemu účastníkovi možnosť na podanie žaloby na súd a za tým účelom konanie prerušiť). Žalovaný poukázal na odôvodnenie rozsudku krajského súdu, ktorý na strane 11 jednoznačne konštatoval, že takzvané „zrušenie“ odstúpenia od kúpnej zmluvy podľa právneho poriadku SR nebolo možné vzhľadom na právnu úpravu obsiahnutú v § 48 ods. 2 OZ, a preto by nebolo možné v predmetnej veci ani prípadné nové rozhodnutie vo veci.

K tvrdenej ochrane verejného záujmu zo strany prokurátora žalovaný vyjadril názor, že ingerencia prokurátora z dôvodu ochrany verejného záujmu v danom prípade nemala opodstatnenie. Účastníci konania pred vydaním rozhodnutia o návrhu na vklad vlastníckeho práva od kúpnej zmluvy odstúpili na základe dohody zo dňa 28. augusta 2009; návrh, ktorého prílohou bolo odstúpenie od kúpnej zmluvy, bol doručený správe katastra dňa 25. novembra 2009. Na základe tohto právneho úkonu správa katastra zastavila konanie o návrhu na vklad podľa § 31b písm. b/ katastrálneho zákona. Z obsahu dohody o odstúpení od zmluvy vyplýva, že právo odstúpiť od predchádzajúcej kúpnej zmluvy si uplatnili obaja jej účastníci, že tieto prejavy vôle si navzájom dali na vedomie, čo si vzájomne potvrdili, a že vykonané odstúpenie medzi nimi nebolo sporné. V zmysle § 48 ods. 2 OZ odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Odstúpenie sa stáva účinným, len čo prejav vôle o odstúpení dôjde druhému účastníkovi. Účastník konania 2/ listom zo dňa 11. januára 2010, ktorý bol doručený osobne na správu katastra dňa 12. januára 2010, v prílohe predložil dohodu o zrušení odstúpenia od zmluvy. Správa katastra vydala rozhodnutie o zastavení konania dňa 11. januára 2010 a dňa 12. januára 2010 podľa vyznačeného dátumu na rozhodnutí bolo rozhodnutie už odosielané prostredníctvom pošty účastníkom konania do vlastných rúk. Z uvedeného vyplýva, že namietané „spochybnenie platnosti odstúpenia od zmluvy“ nebolo prvostupňovému orgánu pred vydaním rozhodnutia doručené. Zároveň zdôraznil, že v liste zo dňa 11. januára 2010 účastník konania 2/ nespochybnil platnosť odstúpenia od zmluvy, naopak na str. 2 tohto listu uviedol, že dôvodom odstúpenia od zmluvy bolo nezaplatenie kúpnej ceny v určenej lehote.

Žalovaný preto trval na tom, že správne rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom a rozsudok krajského súdu navrhol ako vecne správny potvrdiť.

IV.

Vyjadrenia ďalších účastníkov konania

K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril účastník konania 1/ S. A., ktorý uviedol, že v konaní nebolo sporné, že účastníci kúpnej zmluvy predávajúci: S. A. a kupujúci: LECRA, spol. s r.o., uzavreť dňa 15. júla 2009, dohodou zo dňa 28. augusta 2009 odstúpili od kúpnej zmluvy, a teda vo vzťahu k platnosti kúpnej zmluvy nastali účinky podľa § 48 ods. 2 OZ, teda táto sa zrušila s účinkami od počiatku. Po jej zrušení už nebolo možné „obnoviť“ zrušenú, teda neexistujúcu kúpnu zmluvu. Uvedená kombinácia je právne nemožná. Prokurátor podľa účastníka konania opomenul, že v zmysle § 132 ods. 1 OZ, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom, nemožno ho však nadobudnúť na základe dohody o zrušení dohody o odstúpení od kúpnej zmluvy, tzn. na základe dohody o platnosti kúpnej zmluvy, ktorá neexistuje.

Žalobcovi účastník konania 1/ tiež vytýkal, že opomenul, že S. A. tvrdil a aj tvrdí, že žiadnu dohodu o zrušení odstúpenia od kúpnej zmluvy dňa 2. októbra 2009 neuzavrel a že podpis na tejto dohode nebol jeho podpisom, o prevzatí kúpnej ceny ani nehovoriac.

Na záver zdôraznil, že aj keby účastníci dohody o zrušení zmluvy o odstúpení od kúpnej zmluvy tvrdili, že uzavreli takúto dohodu, dohoda by bola nezmyslom, pretože by nemohla konvalidovať to, čo neexistuje.

S odkazom na vyššie uvedené preto účastník konania 1/ navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

V.

Odvolanie účastníka konania 1/ proti výroku o trovách

Účastník 1/ podal v zákonnej lehote odvolanie proti výroku rozsudku krajského súdu o trovách konania. Poukázal na ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej platí, že nepriznaním účelne vynaložených trov konania dochádza v podstate k popretiu úspechu účastníka v súdnom konaní (Nález Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 212/09-26 z 10. novembra 2009, Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžr/100/2011 z 31. decembra 2012). Z iného nálezu Ústavného súdu SR (č. k. II. ÚS 351/09-33 z 15. decembra 2009) zasa vyplýva, že za dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1. O.s.p. nemožno považovať takú skutočnosť, ktorá vo svojej podstate znamená porušenie zákona, resp. predstavuje nezákonný postup. Takýto výklad by bol arbitrárny, lebo zásadne popiera účel a význam tohto ustanovenia. Navyše účastník konania 1/ tvrdil, že rozsudok krajského súdu v časti odôvodnenia o trovách nespĺňa ani požiadavky v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p., keďže v tejto časti nebolo presvedčivé.

Preto účastník konania 1/ žiadal, aby odvolací súd v časti o trovách konania zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že mu prizná náhradu trov konania podľa vyčíslenia, celkovo v sume 677,13 €. Táto suma pozostáva z odmeny za 4 úkony právnej služby v roku 2012 s prislúchajúcim režijným paušálom (teda 4x 127,16 € a 4x 7,63 €) a za 1 úkon v roku 2013 (130,16 € a 7,81 €).

VI.

Stručné zhrnutie vyjadrenia žalobcu k odvolaniu účastníka 1/ proti trovám konania

Žalobca k odvolaniu účastníka 1/ proti výroku o trovách uviedol, že tento nebol v danej veci ani žalobcom a ani žalovaným. S použitím § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. sa na trovy vedľajšieho účastníka konania vzťahuje ustanovenie § 96 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Zároveň však platí ustanovenie § 146 ods. 1 písm. d/ O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie začalo na návrh prokurátora. V prípade náhrady trov konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi v konaní podľa piatej časti O.s.p., ktoré začalo na návrh prokurátora, pri aplikácii § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. by priznanie náhrady trov konania znamenalo aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 1 písm. d/ O.s.p. nie primerane, ale v rozpore s ním.

V súvislosti s vyúčtovanými úkonmi právnych služieb, ktoré sú upravené v § 14 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov žalobca uviedol, že podľa § 14 ods. 1 písm. a/ odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za prevzatie a prípravu zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom. Podľa žalobcu musí ísť o kumulatívne splnenie oboch právnych úkonov aj prevzatia a aj prípravy zastúpenia, teda len samotné prevzatie právneho zastúpenia na vyúčtovanie právneho úkonu nestačí.

Sporným podľa žalobcu ostalo aj to, či mal advokát nárok na vyúčtovanie právneho úkonu „prevzatie právneho zastúpenia“ v jednom krátkom súdnom konaní viac krát. Z povahy veci vyplynulo, že tento úkon by mal spadať do oblasti dôvodu hodného osobitného zreteľa podľa § 250k ods. 1 O.s.p., pretože opačným výkladom aplikácie tohto ustanovenia by sa dosiahol stav, kedy by sa viacnásobnou zmenou právneho zástupcu bezdôvodne a neúčelne navyšovali trovy súdneho konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené argumenty považoval žalobca odvolanie účastníka 1/ proti výroku o trovách konania za zjavne nedôvodné.

VII.

Argumentácia rozhodnutia žalovaného

Správa katastra zastavila konanie o návrhu na vklad kúpnej zmluvy § 31b písm. b/ katastrálneho zákona z dôvodu, že účastníci kúpnej zmluvy od nej odstúpili. Následne proti uzneseniu o zastavení vkladového konania podal účastník 2/ odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný tomto konaní preskúmanom rozhodnutí.

Žalovaný v odvolacom konaní skúmal, či bol naplnený dôvod pre zastavenie konania v zmysle zákona. Uviedol, že v konaní o návrhu na vklad vecného práva k nehnuteľnosti platí špeciálna právna úprava zastavenia konania podľa § 31b katastrálneho zákona, odchylná od všeobecnej právnej úpravy správneho konania a dôvody zastavenia konania tam vymedzené taxatívne. Účastníci konania v predmetnej veci pred vydaním rozhodnutia o návrhu na vklad vlastníckeho práva od kúpnej zmluvy odstúpili na základe dohody zo dňa 28. augusta 2009. Návrh, ktorého prílohou bolo odstúpenie od kúpnej zmluvy, bol doručený správe katastra dňa 25. novembra 2009. Na základe tohto právneho úkonu správa katastra správne zastavila konanie s poukazom na § 31b písm. b/ katastrálneho zákona.

Odvolacie námietky žalovaný vyhodnotil ako nedôvodné. Odvolateľ tvrdil, že účastníci kúpnej zmluvy uzavreli dňa 2. októbra 2009 dohodu o zrušení odstúpenia od kúpnej zmluvy, preto účastník konania LECRA, spol. s r.o. žiadal, aby bol vklad vlastníckeho práva v konaní č. V 3335/2009 povolený. Žalovaný však zdôraznil, že s poukazom na § 48 ods. 2 OZ účinné odstúpenie od zmluvy má vždy spätné účinky ku dňu uzavretia zmluvy, nie je preto možné obnoviť účinky už zrušenej zmluvy na základe „zrušenia odstúpenia od zmluvy“.

VIII.

Právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1, § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nebolo dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 10. júna 2014 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Zákonom č. 345/2012 Z. z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov boli s účinnosťou od 1. januára 2013 okrem iných zrušené aj katastrálne úrady (§ 1 písm. h/ zákona č. 345/2012 Z. z.), pričom v zmysle § 7 ods. 1 prešla ich pôsobnosť ustanovená osobitnými predpismi na správy katastra v sídlach krajov.

Podľa § 7 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy písm. e/ sa zrušujú správy katastra. Pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia v sídle kraja, obvodného pozemkového úradu v sídle kraja, obvodného lesného úradu v sídle kraja, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správy katastra v sídle kraja ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad v sídle kraja.

Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán, ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu o zamietnutí žaloby prokurátora o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Vo 2/2010/Mi zo dňa 24. februára 2010 (podanej po tom, čo správne orgány nevyhoveli protestu prokurátora), preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Podľa § 250i O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (ods. 1).

Pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (ods. 3).

Podľa § 22 katastrálneho zákona v katastrálnom konaní sa zapisujú práva nehnuteľnostiam, rozhoduje sa o zmenách hraníc katastrálnych území, o prešetrovaní zmien údajov katastra, o oprave chýb v katastrálnom operáte a o obnove katastrálneho operátu (ods. 1).

V katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak (ods. 2).

Podľa § 28 ods. 1 katastrálneho zákona práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 sa zapisujú do katastra vkladom, ak tento zákon neustanovuje inak.

V zmysle § 30 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona účastníkom konania o povolení vkladu je účastník právneho úkonu, na základe ktorého má právo k nehnuteľnosti vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť a konanie o povolení vkladu sa začína na návrh účastníka konania.

Podľa § 31 katastrálneho zákona správa katastra preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza, a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, 10b) ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu (ods. 1).

Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, ktorá bola vyhotovená vo forme notárskej zápisnice alebo autorizovaná advokátom, správa katastra posudzuje zmluvu iba z pohľadu, či je súladná s katastrálnym operátom a či sú splnené procesné podmienky na povolenie vkladu (ods. 2).

Ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne (ods. 3).

Katastrálny zákon taxatívne vymenúva dôvody prerušenia a zastavenia konania. Podľa § 31a ods. 1 konanie o návrhu na vklad sa preruší, ak

- a) sa začalo konanie o predbežnej otázke,
- b) nebol zaplatený správny poplatok,
- c) bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote predložil verejnú listinu alebo inú listinu, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti, alebo aby odstránil nedostatky návrhu, prípadne jeho príloh,
- d) to zhodne navrhli všetci účastníci konania, a to najdlhšie na 60 dní,
- e) bolo účastníkovi predbežným opatrením nariadené, aby nenakladal s určitou nehnuteľnosťou,
- f) právo nakladať s nehnuteľnosťou je obmedzené podľa osobitného predpisu. 10)

Podľa § 31b ods. 1 sa konanie o návrhu na vklad zastaví, ak

- a) návrh nepodal účastník konania,
- b) účastník konania odstúpil od zmluvy 10d) pred vydaním rozhodnutia o návrhu na vklad,
- c) už bol vo veci zamietnutý návrh na vklad z dôvodu uvedeného v § 31 ods. 1,
- d) účastník konania vzal návrh späť a ostatní účastníci konania s tým súhlasili,
- e) v určenej lehote nebol zaplatený správny poplatok,
- f) účastník konania v určenej lehote neodstránil nedostatky návrhu na vklad, prípadne jeho príloh,
- g) vo veci koná iná príslušná správa katastra.

Poznámka pod „10d)“ odkazuje na ustanovenie § 48 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté a odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Ustanovenie § 42 katastrálneho zákona upravuje spôsobilosť zmlúv, verejných listín a iných listín na zápis do katastra tak, že na zápis práva k nehnuteľnosti do katastra je spôsobilá v štátnom jazyku, českom jazyku alebo v úradne osvedčenom preklade písomne vyhotovená zmluva, verejná listina alebo iná listina bez chýb v písaní a počítaní a bez iných zrejmých nesprávností.

Zmluva, verejná listina alebo iná listina obsahujú označenie

- a) účastníkov práv k nehnuteľnostiam; ak ide o fyzickú osobu, meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a miesto trvalého pobytu, ak ide o právnickú osobu, názov, sídlo a identifikačné číslo, ak ho má pridelené, prípadne iné identifikačné údaje,
- b) právneho úkonu a jeho predmet, miesto a čas právneho úkonu,
- c) nehnuteľnosti podľa katastrálneho územia, pozemku podľa parcelného čísla evidovaného v súbore popisných informácií, pozemku evidovaného ako parcela registra "C" alebo parcela registra "E", druhu pozemku a výmery pozemku, súpisného čísla stavby a parcelného čísla pozemku, na ktorom je stavba postavená, čísla bytu alebo nebytového priestoru, čísla poschodia, čísla vchodu a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemku, prípadne na prísluší pozemku, súpisného čísla stavby a parcelného čísla pozemku, na ktorom je dom postavený; ak je nehnuteľnosť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov, uvádza sa i podiel vyjadrený zlomkom k celku.

Podpis prevodcu na zmluve, podpis povinného z predkupného práva, podpis povinného v prípade vzniku vecného bremena alebo podpis oprávneného v prípade zániku vecného bremena na zmluve, podpisy spoluvlastníkov na zmluve o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva alebo pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov musia byť osvedčené podľa osobitných predpisov; ak sú tieto osoby zastúpené, ich podpis na splnomocnení musí byť tiež osvedčený. To neplatí, ak je účastníkom zmluvy štátny orgán, Fond národného majetku Slovenskej republiky, Slovenský pozemkový fond, obec alebo vyšší územný celok alebo ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľností vyhotovenú vo forme notárskej zápisnice alebo autorizovanú advokátom.

Z predloženého spisového materiálu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, vyplynulo, že účastníci konania 1/ a 2/ podali správe katastra návrh na vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 15. júla 2009 medzi účastníkom 1/ ako predávajúcim a účastníkom 2/ ako kupujúcim, ktorej predmetom bol prevod nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXXX a XXXX, k. ú. S..

Správa katastra najprv vklad povolila (dňa 24. augusta 2009), no po podaní protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov č. Pd 162/09-3 rozhodnutím zo dňa 25. septembra 2009 podľa § 69 ods. 1 Správneho poriadku a § 22 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 27 zákona č. 153/2001 Zb. o prokuratúre v platnom znení protestu prokurátora plne vyhovel a napadnuté rozhodnutie o povolení vkladu kúpnej zmluvy V 3335/09 zo dňa 15. júla 2009 zrušila.

Účastník 1/ sa proti zrušujúcemu rozhodnutiu správy katastra odvolal a žalovaný rozhodnutím zo dňa 25. novembra 2009 č. Vo 29/2009/Mi jeho odvolanie zamietol a predmetné rozhodnutie potvrdil.

Konanie o vklade sa teda dostalo znovu do štádia, kedy mala správa katastra posúdiť splnenie podmienok pre povolenie vkladu. Pred vydaním nového rozhodnutia o návrhu na vklad však účastníci kúpnej zmluvy od nej odstúpili na základe dohody zo dňa 28. augusta 2009. Návrh, ktorého prílohou bolo odstúpenie od kúpnej zmluvy, bol doručený správe katastra dňa 25. novembra 2009. Uvedená dohoda o odstúpení od kúpnej zmluvy obsahovala podpisy Z. S. (za spoločnosť LECAST, s.r.o.) a S. A., ktoré boli overené N. S., pracovníčkou poverenou notárom JUDr. Vladimírom Cuchtom a kópia tejto listiny bola osvedčená dňa 9. novembra 2009 povereným pracovníkom notárky JUDr. Ivety Andrášovej.

Správa katastra po preskúmaní uvedenej listiny v rozsahu vyplývajúcom z katastrálneho zákona rozhodnutím č. V 3335/2009 zo dňa 11. januára 2010 vydaným podľa § 31b písm. b/ katastrálneho zákona zastavila konanie o návrhu na vklad. Rozhodnutie bolo expedované dňa 12. januára 2010.

Účastník 2/ doručil dňa 12. januára 2010 správe katastra doklad datovaný dňom 11. januára 2010 - „dohodu o zrušení dohody o odstúpení od zmluvy" zo dňa 2. októbra 2009.

Proti rozhodnutiu správy katastra podal v zákonnej lehote odvolanie účastník konania 2/. Odvolanie bolo doručené správe katastra dňa 21. januára 2010. V ten istý deň bolo správe katastra však doručené zároveň späťvzatie odvolania účastníka konania 2/ podpísané S. A. na základe písomného splnomocnenia zo dňa 19. augusta 2009, udeleného konateľom spoločnosti Z. S.. Správa katastra po doplnení dokazovania dospela k záveru, že plná moc udelená účastníkom 2/ účastníkovi 1/ bola platne odvolaná a navyše tu existoval konflikt záujmov a preto v ďalšom sa zaoberal len odvolaním účastníka 2/ proti zastavujúcemu uzneseniu a vec predložil žalovanému na odvolacie konanie.

Žalovaný odvolaniu účastníka konania 2/ nevyhovел rozhodnutím preskúmaným v tomto konaní (rozhodnutie zo dňa 24. februára 2010).

Žalobca vzniesol dňa 20. októbra 2011 pod sp. zn. Kd 185/11-3 proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 24. februára 2010 protest prokurátora podľa § 22 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 27 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov. Listom zo dňa 21. novembra 2011, č. Upo 14/2011 žalovaný oznámil, že podanému protestu nemienil vyhovieť a postúpil ho na rozhodnutie bezprostredne nadriadenému orgánu a to Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, ktorý rozhodnutím č. PO-209/2012/S1 zo dňa 16. januára 2012 protestu prokurátora nevyhovел.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu o procesnom pochybení, ktoré videl žalobca v tom, že správny orgán po doručení dohody o zrušení dohody o odstúpení od kúpnej zmluvy nedal účastníkom vkladového konania možnosť vyjadriť sa pred vydaním zastavujúceho rozhodnutia k jeho podkladom a neprerušil konanie na rozhodnutie o predbežnej otázke (tákejúcej sa platnosti tejto dohody).

Z predložených podkladov je podľa odvolacieho súdu zrejmé, že správa katastra postupovala v súlade so zákonom, keď preskúmala všetky podklady predložené jej do vydania zastavujúceho uznesenia a to najmä v zmysle § 42 katastrálneho zákona. Podľa názoru odvolacieho súdu sa toto ustanovenie vzťahuje nielen na podklady predložené účastníkmi konania za účelom povolenia vkladu, ale analogicky sa musí vzťahovať aj na ostatné doklady - napr. na prejav vôle o odstúpení od zmluvy, ktorá mala byť titulom na prevod vlastníckych práv. Správa katastra preskúmala preto predloženú dohodu o odstúpení od kúpnej zmluvy z hľadiska toho, či tento dokument mal zákonom požadované náležitosti, či netrpel chybou v písaní alebo počítaní, a či bol riadne podpísaný. Po zistení, že obe zmluvné strany sa dohodli na odstúpení od zmluvy a svoju vôľu jednoznačne v dohode prejavili a dohodu riadne podpísali (podpisy oboch účastníkov dohody boli úradne overené), nič nebránilo správe katastra aplikáciou ustanovenia § 31b ods. 1 písm. b/ katastrálneho zákona konanie o návrhu na vklad zastaviť. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť správneho orgánu vkladové konanie v takomto prípade prerušiť. Práve naopak, zákon vo vyššie uvedenom ustanovení jednoznačne stanovil jediný možný postup správneho orgánu v situácii, keď účastník konania (v tomto prípade obaja účastníci konania) využili právo odstúpiť od kúpnej zmluvy pred vydaním rozhodnutia o vklade a týmto obligatórnym postupom je zastavenie konania o vklade. Na veci nemôže zmeniť nič ani skutočnosť, že účastník 2/ deň po vydaní zastavujúceho rozhodnutia doručil správe katastra nový doklad, ktorým malo byť odstúpenie od kúpnej zmluvy zrušené a to z prostého dôvodu - katastrálny zákon v poznámke pod 10d/ (v ustanovení § 31b ods. 1 písm. b/) odkazuje na ustanovenie § 48 Občianskeho zákonníka, ktorý v žiadnom prípade nepripúšťa akési „oživenie“ zmluvy po tom, čo od nej raz účastníci odstúpili.

Žalovaný sa v rozhodnutí zaoberal predloženou „dohodou o zrušení odstúpenia od kúpnej zmluvy“ zo dňa 2. októbra 2009. Účastníci pri tom od kúpnej zmluvy odstúpili na základe dohody zo dňa 28. augusta 2009. Návrh, ktorého prílohou bolo odstúpenie od kúpnej zmluvy, bol doručený správe katastra dňa 25. novembra 2009. Žalovaný konštatoval, že účinné odstúpenie od zmluvy má vždy spätné účinky ku dňu uzavretia zmluvy, nie je preto možné obnoviť účinky už zrušenej zmluvy na základe „zrušenia odstúpenia od zmluvy“. Zákon je v tomto jednoznačný - ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje. Nie je teda možné, pretože právny poriadok to nepripúšťa, aby zmluva raz zrušená od počiatku, bola znovu obnovená.

Preto je nelogickým názor žalobcu, na základe ktorého sa správne orgány mali zaoberať predloženou dohodou o zrušení dohody o odstúpení od kúpnej zmluvy a to aj vo svetle toho, že uvedené odstúpenie od kúpnej zmluvy medzi účastníkmi nebolo sporné ani spochybňované - aj samotný účastník 2/ pri predložení dohody o zrušení dohody o odstúpení od kúpnej zmluvy potvrdil riadne odstúpenie od kúpnej zmluvy a to z dôvodu nezaplatenia kúpnej ceny. Naopak účastník 1/ spochybnil „svoj“ podpis na dohode o zrušení dohody o odstúpení od zmluvy. Nakoľko právo odstúpiť od kúpnej zmluvy využili obe zmluvné strany, čo žiadna z nich nespochybnila a vyplýva to aj z odstúpenia podpísaného oboma účastníkmi zmluvy pred notárom, nebolo podľa názoru odvolacieho správneho orgánu procesným pochybením žalovaného, keď správa katastra účastníkom pred vydaním zastavujúceho rozhodnutia nedoručila podklady, na základe ktorých konanie zastavila - teda uvedené odstúpenie od kúpnej zmluvy, nakoľko v ňom predsa išlo o dokument známy obom stranám, nimi riadne podpísaný a právne následky s ním spojené museli byť taktiež obom stranám známe.

Odvolacie ani žalobné námietky žalobcu nepovažoval odvolací súd za dôvodné a relevantné. Pokiaľ žalobca tvrdil, že správa katastra nevedela, či listina, na základe ktorej vykonal zápis (odstúpenie od zmluvy), bola platnou, odvolací súd znova dáva do pozornosti jednak rozsah, v akom správny orgán predložené listiny preskúmava, ako aj skutočnosť, že ani jedna zo zmluvných strán odstúpenie od kúpnej zmluvy nespochybnila (účastník 2/ sám potvrdil, že k odstúpeniu došlo pre nezaplatenie kúpnej ceny z jeho strany). Neobstojí ani námietka, že žalovaný sa nezaoberal predloženou dohodou o zrušení dohody o odstúpení od kúpnej zmluvy - žalovaný predsa argumentoval práve tým, že takáto dohoda nemôže spätne vyvolať platnosť zmluvy od počiatku zrušenej. K predloženému rozhodnutiu Úradu geodézie, kartografie a katastra v inej veci, v ktorej úrad protestu prokurátora vyhovel, odvolací súd uvádza, že toto rozhodnutie sa týkalo inej právnej situácie a vo svetle vyššie uvedených skutočností nemôže nič zmeniť na ustálenom právnom závere.

Pokiaľ teda krajský súd dospel k záveru, že žalovaný postupoval a rozhodol v súlade so zákonom, odvolací súd sa s jeho závermi stotožnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nepovažoval odvolacie dôvody žalobcu za relevantné a rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Účastník konania 1/ sa však odvolal proti nepriznaniu trov krajským súdom tvrdiac, že tieto mu ako úspešnému prináležali. Podľa názoru žalobcu účastníkovi 1/ nemožno trovy konania priznať, nakoľko nebol ani žalobcom ani žalovaným v konaní.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 146 ods. 1 písm. d/ O.s.p., pretože konanie sa začalo na návrh prokurátora.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.